

ἀφύλακτόν τι μέρος ἢ σαθρὸν κίσθωνται, ἢ ταπεινὸν, ἐπὶ τοῦτο πάσῃ δυνάμει χωροῦσιν, ὥς ῥᾶστα παρεισδύναι καὶ ἐλεῖν δυνάμενοι²⁶⁷. οὕτω καὶ οἱ διαβάλλοντες, ὅ,τι ἂν ἀσθενὲς ἴδωσι τῆς ψυχῆς, καὶ ὑπόσαθρον, καὶ εὐεπίβαν²⁶⁸ τοῦτῳ προσβάλλουσι, καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς²⁶⁹· καὶ τέλος ἐκπολιορκουσί, μηδενὸς ἀντιταττομένου, μηδὲ τὴν ἔφοδον αἰσθανομένου. Εἴτ' ἐπειδὴν ἐντὸς ἅπαξ τῶν τειχῶν γένωνται, πυρπολοῦσι πάντα, καὶ καίουσι, καὶ σφάττουσι, καὶ ἐξελαύνουσιν, οἷα εἰκὸς ἀλίσκομένης ψυχῆς καὶ ἐξηνδραποδισμένης²⁷⁰ ἔργα εἶναι. Μηχανήματα δὲ αὐτοῖς κατὰ τοῦ ἀπόντος ἢ τε ἀπάτη, καὶ τὸ ψεῦδος, καὶ ἡ ἐπιτορκία, καὶ προσλιπάρησις²⁷¹, καὶ ἀναίσχυντία, καὶ ἄλλα μυρία ῥαδιουργήματα· ἡ δὲ μεγίστη πασῶν ἡ κολακεία ἐστὶ, συγγενῆς, μᾶλλον δὲ ἀδελφὴ τις οὔσα τῆς διαβολῆς. Οὐδεὶς γοῦν οὕτω γεννάδας²⁷² ἐστὶ, καὶ ἀδαμάντινον²⁷³ τεῖχος τῆς ψυχῆς²⁷⁴ προέβλημένος, ὅς οὐκ ἂν ἐνδοίῃ πρὸς τὰς τῆς κολακείας διαβολάς· καὶ ταῦτα ὑπορυττούσης²⁷⁵, καὶ τοὺς θεμελίους²⁷⁶ ὑφαιρούσης τῆς διαβολῆς.

Καὶ τὰ μὲν ἐκτὸς²⁷⁷ ταῦτα ἐνδοθεν δὲ πολλὰι προδοσίαι²⁷⁸ συναγωνίζονται, τὰς χεῖρας ὀρέγουσαι, καὶ τὰς πύλας ἀναπετώσαι, καὶ πάντα τρόπον τῇ ἀλώσει τοῦ ἀκούοντος συμπροθυμούμεναι. Πρῶτον μὲν τὸ φιλόκαινον²⁷⁹, ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, καὶ τὸ ἀψίκορον²⁸⁰· ἔπειτα δὲ τὸ πρὸς τὰ παράδοξα τῶν ἀκουσμάτων ἐπόμενον²⁸¹. Οὐ γὰρ οἷδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες λαθρηδᾶ²⁸², καὶ πρὸς τὰς λεγόμενας καὶ μεστὰς ὑπονοίας ἀκούοντες²⁸³. Οἷδα γοῦν τινὰς οὕτως ἡδέως γαργαλιζομένους τὰ ὅσα ὑπὸ τῶν διαβολῶν, ὥσπερ τοὺς πτεροῖς κωμμένους²⁸⁴. Ἐπειδὴν τοίνυν ὑπὸ τούτων ἀπάντων συμμαχοῦμενοι²⁸⁵ προσπέσωσι, κατὰ κράτος αἰρούσιν²⁸⁶, οἶμαι, καὶ οὐδὲ δυσχερὲς ἡ νίκη γένοιτο²⁸⁷, μηδενὸς ἀντιπαραταττομένου, μηδὲ ἀμυνομένου τὰς προσβολάς· ἀλλὰ τοῦ μὲν ἀκούοντος ἐκόντος ἑαυτὸν ἐνδιδόντος²⁸⁸, τοῦ διαβαλλομένου δὲ τὴν ἐπιβουλήν ἀγνοοῦντος. Ὡσπερ γὰρ ἐν νυκτὶ πόλεως ἀλούσης καθεύδοντες οἱ διαβαλλόμενοι φονεύονται²⁸⁹. Καὶ τὸ πάντων οἰκτιζον²⁹⁰, ὃ μὲν, οὐκ εἰδὼς τὰ γεγεννημένα, προσέρχεται τῷ φίλῳ παιδρὸς, ἅτε μηδὲν φαῦλον ἑαυτῷ συνεπιστάμενος²⁹¹, καὶ τὰ συνήθη λέγει, καὶ ποιεῖ, παντὶ τρόπῳ ὃ ἄθλιος ἐνδρευμένος²⁹². ὃ δὲ²⁹³, εἰ μὲν ἔχῃ τι γενναῖον, καὶ ἐλεύθερον, καὶ παρῶρησιασικὸν²⁹⁴, εὐθὺς ἐξέρρηξε²⁹⁵ τὴν ὀργήν, καὶ τὸν θυ-

267) Ὡς δυνάμενοι παρεισδύναι εἰς τοῦτο. 268) Εἰς τὸ ὁποῖον δύναται τις νὰ ἐπιβῇ, νὰ φθάσῃ εὐκόλως. 269) Καὶ τοῦτο ἐκ μεταφορᾶς τῶν πολιορκούντων. 270) Γεν. ἀπόλ. Ὅποια ἔργα εἶναι ἐπόμενα νὰ γίνωνται, ὅταν ἡ ψυχὴ κτλ. 271) Παράκλησις πρὸς τὸν ἰσχυρόν.

272) Γενναῖος, εὐγενὴς τὴν ψυχὴν. 273) Δηλαδὴ στερεόν. 274) Ἡ γενικὴ διὰ τὴν Πρό.

275) Ἰπσοκαπτούσης. 276) Λίθους. 277) Ἐκτος τῆς ψυχῆς τοῦ κολακευομένου.

278) Τὰ πᾶν τι τῆς ψυχῆς παραβάλλει μὲ τοὺς ἐν τοῖς φρουρίοις προδότας. 279) Ἡ διάθεσις τῆς ψυχῆς, ἀγαπῶντες πάντοτε νέα πράγματα. 280) Τὸ νὰ χορταίνῃ τις εὐκόλα ἀπὸ τι πράγμα. 281) Τὸ ῥέπον. 282) Λαθρηδᾶς. 283) Τὸ χωρίον διεφθαρμένον· διωρθώθη δὲ ὑπὸ τινος οὕτως. « Ἡδόμεθα πάντες πρὸς τὰς λαθρηδᾶς λεγόμενας καὶ μεστὰς ὑπονοίας ἀκοάς. » Ἰπ' ἄλλων δὲ ἐπιτυχέστερον· « Λαθρηδᾶ, καὶ πρὸς τὸ οὗς λεγόμενα, καὶ μεστὰ ὑπονοίας ἀκούοντες. » 284) Σορμένους, ἐφαπτομένους. 285) Οἱ διαβόλεις. 286) Τὴν ψυχὴν.

287) Τὸ εὐκτ. σημαίνει, εἶναι ἐπόμενον νὰ γίνῃ. 288) Παρὰδιδόντος. 289) Καὶ τοῦτο μεταφορικῶς. 290) Ἐστὶν ὅτι. 291) Συναίσθανόμενος ὅτι ἔπραξε. 292) Ἐν ᾧ ἐνεδραὶ ἐστὶ θύσαν κατ' αὐτοῦ. 293) Ὁ πρὸς ὃν γίνεται ἡ διαβολή. 294) Εἰλικρινὴς. 295) Ἐξέσπα-
σεν, ἀπέδειξε.